

Ferran Piqué, el que va cridar «uuhh»

El guitarrista i cantant d'Els Amics de les Arts ens parla dels artistes que més l'han influenciat

Ferran Piqué | Michal Novak

Passar una tarda escoltant música amb Ferran Piqué ha de ser una experiència exquisida. Un rere l'altre, el guitarrista i cantant d'**Els Amics de les Arts** aniria posant **Jeff Buckley** i **Radiohead**, **Los Planetas** i **Coldplay**, **The XX**, **Ferran Palau**... però sobretot sonaria **Bon Iver**.

Quin és l'artista que més t'ha influenciat?

Vaig una mica per èpoques, ara diria **Bon Iver**. No recordo exactament quan el vaig descobrir, potser va ser en un blog o una revista, però va ser amb el seu disc de debut *For Emma, Forever Ago* (Jagjaguwar/4AD, 2008). Es va convertir instantàniament en un dels meus favorits. És un àlbum tan cru que se li veuen totes les ferides.

Què es el que més et va captivar?

Les melodies, les harmonies vocals i l'ús dels efectes. Les melodies que fa amb la suma de veus..., l'ús del *vocoder* a "Woods" (2009) o "715 - Cr??ks" (2016), o un tema que fa amb *loops* de veu. És innovador però alhora emotiu. Potser el que més destacaria és que no té por de provar

coses noves, anades d'olla, i segueix sabent fer temes pop. És dels pocs que encara considero autèntics, encara me'l crec.

La seva música es nota d'alguna manera en les cançons d'Els Amics de les Arts?

Temes com "Towers" (2012) van ser molt presents en la creació d'*Espècies per catalogar* (DiscMedi, 2012) i *Només d'entrar hi ha sempre el dinosaure* (DiscMedi, 2014). Les guitarres, les harmonies vocals... La cançó "L'hivern que la van abduir" té molt de **Bon Iver** passat pel nostre filtre, evidentment. No volíem sonar com ell, però en volíem alguna cosa. A "El seu grant hit" del nostre últim disc, *Un estrany poder* (Sony, 2017), hi ha un samplejat de veus que en el fons és culpa seva.

Quins altres grups formen part de la teva selecció d'influències fonamentals?

Jeff Buckley amb el seu disc, *Grace* (Columbia, 1994), **Radiohead** amb *The Bends* (EMI, 1995), **Los Planetas** i *Una semana en el motor de un autobús* (BMG, 1998), **The XX** i el seu primer disc *XX* (Young Turks, 2009). I amb tots ells, els grans de sempre: **Stones**, **Beatles**, **Bob Dylan**...

Has vist mai en directe Bon Iver?

El vaig veure a Madrid perquè no vaig poder anar al seu concert a Barcelona. El dia que tocava al Poble Espanyol teníem concert a Mataró. Em moria de ràbia. La meva dona hi va anar i l'endemà va comprar entrades per anar-lo a veure a Madrid. Va ser brutal! La posada a escena va ser preciosa. Els llums, les textures que aconseguia amb l'escenografia eren magnífiques. No cal tirar confeti o tenir pantalles de mil metres o trenta ballarins per fer un xou espectacular. Recordo que a l'inici amb "Perth" se'm va posar la pell de gallina com feia anys no em passava. A "Woods" la gent es va adonar que si xiulava o feia un crit, allò quedava gravat en el *looper* de l'artista i després s'amplificava el crit que havies fet pels altaveus del concert, i sonava una i altra vegada. Evidentment no me'n vaig poder estar i vaig deixar anar un ?Uuhh' enmig d'un silenci del Sr. Vernon. Vam ?cantar' junts unes quantes voltes de *loop*. Ha estat la meva fita màxima.